

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Egy magyar álom kétszázéves jubileuma*

Forrás: *Magyarország*

Bp

(Hely)

1923. 4. 26.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

385. 611(049.3)

Hely

Idő

"1923"

Személy

Helvszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Egy magyar álom kétszázéves jubileuma

A Budapestről kiinduló Duna-Tisza csatorna terve

(A Magyarország tudósítójától.) A legrégebb magyar álmok egyike: a Budapestről kiinduló Duna-Tisza csatorna jubilál, azaz nem maga a csatorna, mert arról még, sajnos, ma is csak álmodozunk, hanem csak a terve. Kevesen tudják ugyanis, hogy ezzel a gyönyörű gondolattal, amely hallatlanul nagymértékben fokozná az Alföld többtermelését és gyümölcsös kerteket varázsolna a ma meglehetősen terméketlen vidékekre, nemcsak a mai nemzedék foglalkozott, hanem már Mátyás királynak is kedvenszemeszmeje volt. A közlekedés és a szállítás szempontjából is rendkívül fontos volna az olcsó víziút kiépítése a Duna és a Tisza között, mert az egyetlen csatorna, amely Magyarország két legnagyobb folyóját összeköti, a Ferenc-csatorna, csak a Tisza alsó folyását köti össze a Dunával, különben is a sajnálatos trianoni békeszerződés következtében a Ferenc-csatorna és ennek mellékága, a Ferenc József-csatorna ezidőszert meg szállott területen van.

A tizenhatedik századból már határozott adataink is vannak a Pestről kiinduló csatornára vonatkozólag, mert III. Károly király alatt az 1723. évi 122. t. c. már kidolgozott tervekről is megemlékezik. A csatornát Pest és Szolnok között akarták megépíteni, még pedig a sószállítás megkönnyítése céljából, ettől eltekintve azonban a pesti és szolnoki hal-kereskedők is szorgalmazták a terv megvalósítását. A Duna-Tisza közötti csatorna terve tehát most ünneplő kétszázéves évfordulóját.

Érdekes, hogy a későbbi években is állandóan felmerült a szép gondolat, így 1789-ben ugyancsak a sószállítás megkönnyítése érdekében újabb tervezet készült, két évvel később pedig Pest vármegye földmérője, Balla Antal készített tervezetét a Pest-Cegléd-Szolnok közötti csatornáról, később azután az 1840. évi XXXVIII. t. c. foglalkozik újból a tervvel.

A mai nemzedéknek még élénk emlékezetében van, hogy Kossuth Ferenc kereskedelmi minisztersége alatt ismét napirendre került a csatorna gondolata. A megvalósulás is egész közelnek látszott ebben az időben és már arról tanácskoztak, hogy Szolnokon, Csongrádnál, vagy Szegednél legyen-e a csatorna torkolata. Részletes tervek készültek akkoriban, pontos költségvetéssel. Érdekesnek tartjuk megemlíteni, hogy a szolnoki betorkolás lett volna a legolcsóbb, amennyiben negyvenhárom millió és nyolcszáz ezer koronába került volna. A csongrádi torkolat már negyvenhat és félmillióba került volna. A szegedi torkolású csatorna építési költsége volt a terv szerint a legdrágább, még pedig ötvenkét millió háromszáz ezer korona.

Azóta azonban nagyot változott a világ és Magyarország talán sohasem volt olyan távol ennek a gyönyörű tervnek a megvalósításától, mint ma. Bizunk azonban a jövőben és hisszük, hogy el fog következni az idő, amikor nemcsak a csatorna tervének a jubileumáról, hanem magáról a csatorna megépítésének az évfordulójáról is megemlékezhetünk. Ha nem mi, akkor az utánunk következők..